

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2018/19/810

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van mevrouw [naam], appellante, woonachtig te Amsterdam, gericht tegen het besluit van de Examencommissie van het Amsterdam University College van de Vrije Universiteit, verweerster, om een sanctie op te leggen vanwege plagiaat.

I. Loop van het geding

Appellante heeft op 28 maart 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 19 maart 2018. Het beroepschrift is op 3 april 2018 en daarmee tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 6 april 2018 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellante nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellante hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft op 24 april 2018 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 19 juni 2018.

Appellante is in persoon verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door dr. C. Zonneveld, vicevoorzitter van de Examencommissie. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante wordt ervan beschuldigd plagiaat te hebben gepleegd in een van haar papers. Verweerster heeft als maatregel een onvoldoende toegekend aan appellante.

Appellante voert aan dat het softwareprogramma Turnitin, waarmee gecontroleerd wordt of studenten plagiaat hebben gepleegd, een groot aantal bronnen van haar paper opsomt die zij onmogelijk geraadpleegd kan hebben. Als voorbeeld noemt ze papers die door studenten in Aziatische landen zijn geschreven. Ook zou appellante gebruikgemaakt hebben van een reeks internetbronnen, hetgeen zij ontkent.

Appellante meent dat zij in haar paper correct heeft gerefereerd aan de bronnen van de publicaties die zij voor haar paper heeft gebruikt.

Tot slot heeft appellante de poging tot een minnelijke schikking als onplezierig ervaren. Zij heeft de indruk gekregen dat er niet naar haar is geluisterd. Appellante heeft zich tijdens de hoorzitting bovendien niet goed kunnen verdedigen, omdat haar tutor niet aanwezig kon zijn die goed op de hoogte was van haar situatie. Er was wel een andere tutor aanwezig, maar die kende de situatie van appellante niet.

Verweerster geeft te kennen dat appellante voor de tweede keer plagiaat heeft gepleegd. Voor het oordeel van verweerster is niet het hele rapport van Turnitin van belang, maar slechts dat gedeelte waar het programma aan het licht brengt dat appellante teksten citeert of parafraseert zonder te verwijzen naar wetenschappelijke bronnen. Elders in het paper van appellante wordt wél aan die bronnen gerefereerd. Daaruit blijkt dat appellante wel de bronnen kende en wist hoe ze met correcte referenties diende te citeren.

Het toevoegen van een bibliografie aan een paper ontslaat appellante niet van de plicht bij het gebruik van citaten in de tekst naar de gebruikte bronnen te verwijzen.

Een laatste en nieuw argument dat appellante inbracht tijdens de zitting was dat het onderwerp waarover zij schrijft, beperkt van omvang is en dat daarom overeenkomsten in vocabulaire niet te vermijden zijn.

Verweerster acht dat onwaarschijnlijk, gezien de mate van overlap.

Verweerster meent dat de zitting om een minnelijke schikking te beproeven, is verlopen in overeenstemming met de bepalingen in de OER. De aanwezigheid van de tutor van de student bij de zitting is niet voorgeschreven.

III. Standpunten van partijen

Appellante klaagt dat zij niet direct op de hoogte is gesteld van de beschuldiging dat zij plagiaat zou hebben gepleegd, zoals is voorgeschreven in de OER. Daarnaast trekt appellante de methode die gebruikt is om vast te stellen dat zij plagiaat heeft gepleegd, in twijfel. Daaruit blijkt dat er plagiaat zou zijn gepleegd door gebruik te maken van bronnen die appellante in het geheel niet kent. Dat er stukken tekst overeenkomen met teksten van anderen, wijt appellante aan het wetenschappelijk gebied waarop ze zich heeft begeven. Dat betreft een klein domein.

Appellante licht toe dat zij zich niet goed kon verdedigen tijdens de poging een minnelijke schikking te bereiken, omdat ze in paniek was. Ze had erop gerekend dat haar tutor aanwezig zou zijn, maar deze was verhinderd. Een andere tutor heeft de zitting wel bijgewoond, maar deze kende haar niet.

Verweerster geeft te kennen pas nu te horen dat appellante niet direct na de vaststelling van het plagiaat op de hoogte van deze bevinding is gesteld. Dat is inderdaad wel het voorschrift.

De software om vast te stellen of er sprake is van plagiaat is nieuw voor verweerster. Er is daarom navraag gedaan bij een deskundige over de betekenis van de overlap die door Turnitin werden gesignaleerd. Niet alle overeenkomsten die Turnitin aanwijst, zijn een gevolg van plagiaat. Verweerster heeft alleen naar opvallende overeenkomsten en het ontbreken van bronnen gekeken. Daarbij is gebleken dat appellante haar bronnen niet altijd vermeldt of op de verkeerde manier. Wel zijn in de bibliografie alle bronnen correct vermeld.

Door voor het paper een onvoldoende toe te kennen, is appellante zwaar gestraft. Dit is een gevolg van het intensieve karakter van de opleiding bij het AUC. Dat is gericht op het behalen van de onderwisonderdelen in één keer -zonder mogelijkheid tot herkansing - en het afstuderen binnen de nominale studieduur. Door een onvoldoende toe te kennen wordt het afstuderen binnen de nominale studieduur problematisch.

Verweerster zet uiteen dat de aanwezigheid van de tutor tijdens de poging tot minnelijke schikking niet vereist is. Verweerster moedigt de aanwezigheid echter aan, zodat een student zich gesteund weet tijdens de zitting.

IV. Overwegingen van het College

In artikel 3.2.8 van de OER van het AUC is bepaald dat plagiaat tot maatregelen kan leiden. In appendix 2 van de OER is gedefinieerd wat onder plagiaat wordt verstaan en welke sancties opgelegd kunnen worden. Van plagiaat is onder meer sprake in het geval 'making use of or, as the case may be, taking over another person's texts, data or ideas without complete and correct acknowledgement of sources' (1.3.2) en 'Failing to clearly indicate in the text, for instance by means of quotation marks ... that literal or near-literal quotations have been included in the work, even if a correct reference to sources has been included' (1.3.3). In artikel 3.1 van Appendix 2 is bepaald dat de examiner direct de student informeert, als hij van oordeel is dat de student heeft geplagieerd.

Ten aanzien van de procedure stelt het College met appellante en verweerster vast dat in dit geval niet de juiste procedure is gevolgd. De examiner heeft immers niet direct appellante van zijn bevindingen op de hoogte gesteld. Het College acht dit in strijd met de in acht te nemen procedurele zorgvuldigheid.

Ten aanzien van de inhoud van het bestreden besluit heeft verweerster onvoldoende aangetoond dat in dit geval daadwerkelijk sprake is van plagiaat in de zin van artikel 1.3 van Appendix 2 van de OER. Ter zitting heeft verweerster benadrukt een buitengewoon strenge lezing te hanteren van deze bepaling, in het bijzonder van artikel 1.3.1. Het College acht een zo strenge lezing niet op haar plaats. In de eerste plaats niet omdat, zoals in iedere opleiding, er enige ruimte dient te zijn voor het leerproces van de student. In de tweede plaats niet, en dat is voor het College van essentieel belang, omdat de sancties die bij plagiaat kunnen worden opgelegd, alle een zwaar karakter hebben. Zelfs de lichtste sanctie (een onvoldoende / fail (een F)) wordt door studenten van deze opleiding als buitengewoon zwaar ervaren, zoals ter zitting ook door verweerster uitdrukkelijk voor het voetlicht is gebracht.

Het College stelt ten aanzien van het bestreden besluit vast dat de tekst die appellante heeft ingeleverd inderdaad onvoldoende recht doet aan de voorwaarden die aan referenties en citaten worden gesteld. De vraag is echter in hoeverre appellante de intentie heeft gehad om teksten van anderen te gebruiken zonder correct te refereren. De teksten die door verweerster als plagiaat zijn aangemerkt, hebben deels wel een bronvermelding, maar niet op de juiste plaats of er is sprake van gebrekkige gegevens. De teksten die geen bronvermelding hebben, maar blijkbaar wel van een externe bron afkomstig zijn, zijn beperkt in aantal. Daarnaast houdt Turnitin geen rekening met de inhoud van het citaat. Soms betreft een citaat feiten, begrippen of definities die algemeen bekend zijn en waarvan geen duidelijke intellectuele eigenaar is aan te wijzen.

Met verweerster is het College van oordeel dat een eventuele recidive geen invloed mag hebben op de vraag of er sprake is van een overtreding van de regels doch enkel op de strafmaat.

Al met al is het College van oordeel dat verweerster niet voldoende aannemelijk heeft gemaakt dat appellante zich schuldig heeft gemaakt aan plagiaat in de zin van artikel 1.3 van Appendix 2 van de OER.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt verweerster op opnieuw een beslissing te nemen en wel binnen twee weken na het bekendmaken van deze uitspraak, met inachtneming van de overwegingen van het College van Beroep.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 30 juli 2018, door prof. mr. dr. F.J. van Ommeren, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen, prof. dr. L.H. Hoek, mw. drs. T. Mekking, de heer F. Öksüz, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

w.g.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren,
voorzitter

w.g.

mr. drs. J.G. Bekker,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 46,-.